MIKOŁAJ KRASNODĘBSKI

W POSZUKIWANIU DUCHOWEJ ELEGANCJI

W POLSKIM RADIO W CHICAGO Z DR. MIKOŁAJEM KRASNODĘBSKIM
ROZMAWIAJĄ KRZYSZTOF ARSENOWICZ I PAWEŁ MANELSKI

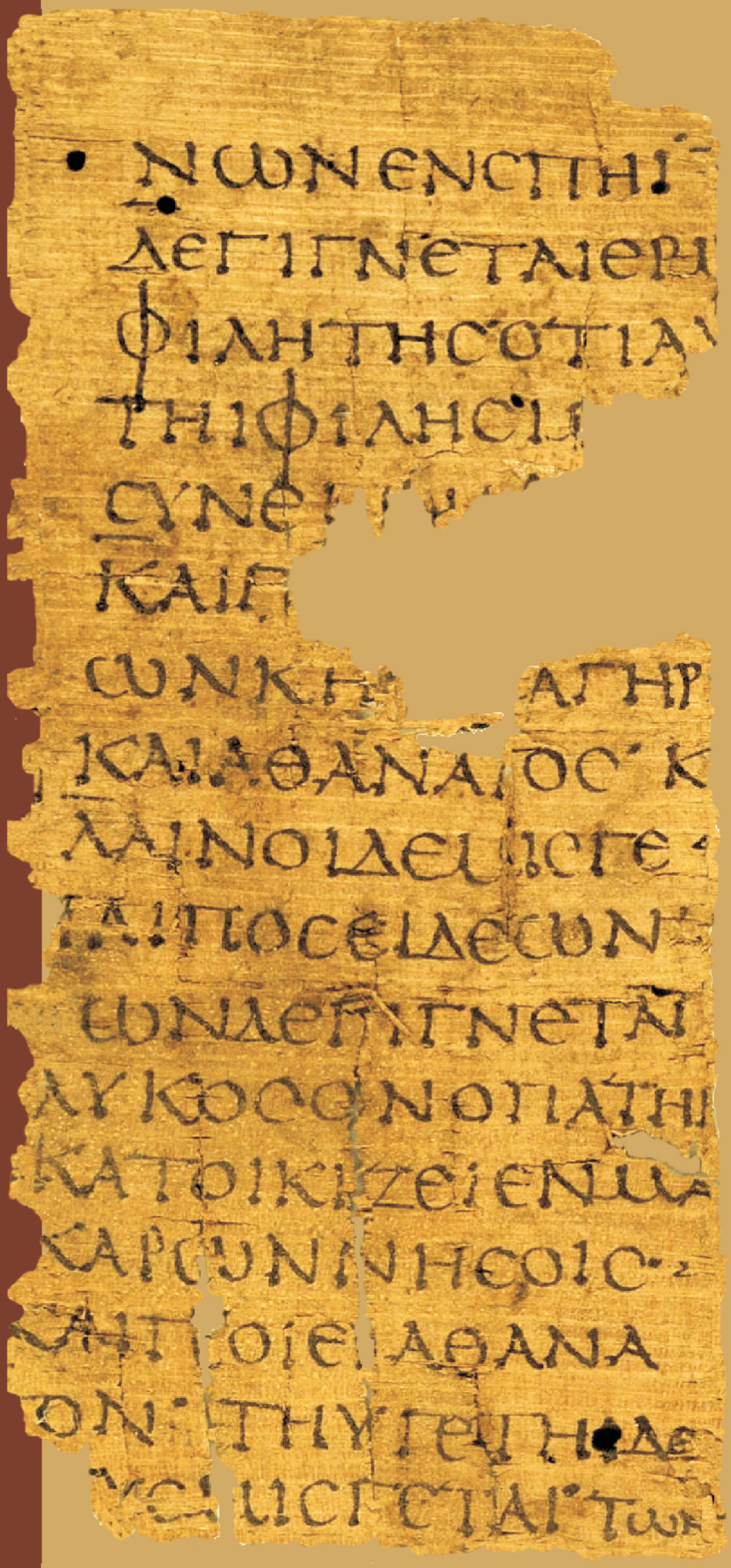

Szkoła Wyższa Przymierza Rodzin

polskie radio

Krótka recenzja książki Mikołaja Kranodębskiego ‘W poszukiwaniu duchowej elegancji’

Bez kultury trudno jest o uprawę ducha, ale wzniesienie się na poziom elegancji duchowej wymaga szczególnego trudu poznawania i doskonalenia się. Drogę do tego pięknego uniesienia wskazuje nam Mikołaj Krasnodębski w książce „W poszukiwaniu elegancji duchowej”. Czytając i kontemplując teksty z tej książki doświadczamy, że poszukiwanie elegancji duchowej bez przyjęcia filozofii realistycznej i wejścia w osobowe relacje z drugim człowiekiem bardzo trudno jest doskonalić się, ubogacać duchowo, a tym bardziej osiągać wyżyny elegancji duchowej. Do elegancji duchowej prowadzi nas kultura, wolność, mądrość, uprawa intelektu, a to wszystko zapewni człowiekowi dobre wychowanie, na które tak duży nacisk kładzie autor. Bardzo ważna jest wierność prawdzie i dobru, czyli rozróżnienia dobra i zła oraz prawdy i kłamstwa w realnym świecie. Źródła prawdy i dobra szukamy w realnie istniejącej rzeczywistości, bowiem źródło kłamstwa i zła rodzi się zawsze w czyjeś głowie. Książka ta nie ukazuje nam jednej jedynej drogi do elegancji duchowej, ale zawsze jest to droga na której towarzyszy nam Dobro, Prawda i Piękno.

Dr Urszula Wolska, filozof, terapeuta, filmowiec

Redaktor Krzysztof Arsenowicz i Paweł Manelski
w Polskim Radio w Chicago

W poszukiwaniu duchowej elegancji – przesłanie które stało się wyzwaniem dla Nas wszystkich z filozoficznego punktu widzenia, ale również stało się wyzwaniem dla tych, którzy nie zbyt wiele wspólnego mają z duchowa elegancją. W dobie prób złamania naszej wiary, bez precedensu w dziejach Polski nagonki na Kościół. Próby oderwania Nas od Boga, próby zniszczenia etosu rodziny nie powiodły się. Bóg wchodzi w relacje z człowiekiem, człowiek odkrywa swoje człowieczeństwo w rodzinie, która jest silna w tradycyjne wartości. Wątpiących zapraszam do przeczytania tej książki.

Red. Krzysztof Arsenowicz

Bardzo się cieszę z drugiego wydania *W poszukiwaniu duchowej elegancji*. Dziękuje Krzysztofowi i Mikołajowi za wiele ciekawych rozmów zarówno tych na antenie Polskiego Radia w Chicago, jak również tych poprzedzających nasze wspólne audycje. Dziękuje słuchaczom, którzy łączyli sie z nami telefonicznie. Książka ta powstała aby wskazać drogę w tej jakże płynnej ponowoczesności. Odwołujemy sie w niej do filarów naszej cywilizacji zachodniej, do wielkich filozofów starożytności i średniowiecza by czerpać jak najwięcej z ich mądrości. Chcemy zaprosić czytelników do kontaktu z nimi oraz do kontaktu z nami poprzez słowo i dialog w jaki wchodzi sie czytając książkę. Mam nadzieje iż te nasze rozmowy zachęca naszych czytelników do głębszego zrozumienia otaczającej nasz rzeczywistości.

Paweł Manelski

Od pierwszego wydania książki minęło już osiem lat. Jej zapis obejmujący dziesięć pierwszych naszych audycji (od 22.06.2008 do 13.06.2010), stanowił swoiste preludium do wspólnych radiowych poszukiwań Prawdy, Dobra i „duchowej elegancji". W sumie w latach 2008-2019 odbyło się 26 audycji radiowych (najdłuższa miała cztery godziny), które nie tylko dotyczyły zagadnień z zakresu filozofii. Za najważniejszą uważam audycję zatytułowaną: *Myślenie utopijne od Platona do nowej lewicy* z dn. 23 września 2012 r. Poruszyliśmy (później bez udziału Pawła Manelskiego, z innymi zaproszonymi gośćmi) problemy z najnowszej historii Polski, kultury, cywilizacji, terapii filozoficznej oraz wydarzeń bieżących.

Pierwsze wydanie książki *W poszukiwaniu duchowej elegancji* spotkało się z zainteresowaniem Czytelników zarówno w kraju, jak i w USA. Z racji, że zostało już wyczerpane – dzięki życzliwości Pani prof. dr hab. Elżbiety Mycielskiej – Dowgiałło, rektor SWPR w Warszawie – podjęliśmy decyzję o jej wznowieniu.

Z perspektywy lat wydaje się, że niniejsza książka winna zostać gruntownie uzupełniona, doprecyzowana. „Nie można bowiem dla razy wejść do tej samej rzeki" jak mawiał Heraklit z Efezu. Obecnie nasze rozmowy wyglądałyby zupełnie inaczej… Być może byłoby w nich więcej dystansu, roztropności, a może nawet mądrości… Towarzyszyłaby im inna erudycja, inne doświadczenie. Jednak nie zmieniłoby się postrzeganie świata w jego metafizycznej strukturze, wyznaczone przez realizm bytowy i poznawczy oraz krytycyzm, antydogmatyzm, historycyzm i umiłowanie poszukiwania prawdy.

Może zainteresują Państwa nasze poszukiwania?

Dziękuję Panu doktorowi Włodzimierzowi Wieczorkowi z Wydawnictwa SWPR za przygotowanie elektronicznego wydania książki do publikacji.

7 lipca 2019 Dr hab. Mikołaj Krasnodębski, prof. nadzw. PWSZ w Głogowie

W POSZUKIWANIU DUCHOWEJ ELEGANCJI

w Polskim Radio w Chicago
z dr. Mikołajem Krasnodębskim rozmawiają
Krzysztof Arsenowicz i Paweł Manelski

Wydawnictwo SWPR

Chicago-Warszawa 2011

Audycje prowadził redaktor Krzysztof Arsonowicz:
Polskie Radio w Chicago, USA.
Pytania opracował Paweł Manelski.
Pracę zredagował M. Krasnodębski na podstawie nagrania oraz
autorskich materiałów użytych podczas prowadzenia audycji radiowych

© Copyright by Krzysztof Arsenowicz,
Mikołaj Krasnodębski, Paweł Manelski.
Chicago-Warszawa 2011

Skład, łamanie, redakcja techniczna: Joanna Łokietek

Patronat medialny: Polskie Radio Chicago WNVR 1030, USA

Wydawnictwo Wyższej Szkoły Przymierza Rodzin w Warszawie
ul. Marii Grzegorzewskiej 10
02–778 Warszawa
Tel. +48 22 644 07 97

Książkę można zamówić: manello@tlen.pl

DRUK: Elpil, Siedlce

ISBN: 978-83-61140-88- 7

spis treści

PRZEDMOWA
(Dr hab. Tomasz Rudowski, Prof. UW) / 7

WPROWADZENIE / 13

WYCHOWANIE CZŁOWIEKA.
O PERSPEKTYWACH POLSKIEJ
PEDAGOGIKI I FILOZOFII WYCHOWANIA
(22.06.2008) / 17

SPOTKANIE Z TWÓRCZOŚCIĄ
BARBARY FALKOWSKIEJ
(15.02.2009) / 43

MIŁOŚĆ JAKO OSOBOWA RELACJA I JAKO UCZUCIE
(22.03.2009) / 51

RESENTYMENT
(10.05.2009) / 73

O DYLEMATACH LUDZKIEJ WOLNOŚCI
(16.08.2009) / 85

DRAMAT CZŁOWIEKA W UJĘCIU JÓZEFA TISCHNERA
(06.09.2009) / 101

CZŁOWIEK I MORALNOŚĆ.
O ETYCE INDYWIDUALNEJ I SPOŁECZNEJ
KAROLA WOJTYŁY – JANA PAWŁA
(20.09.2009) / 113

CZY TOMIZM UMARŁ?
Z DZIEJÓW ARYSTOTELIZMU I TOMIZMU
(18.10.2009) / 129

ATEIZM?
(29.11.2009) / 147

ABY NIE TYLKO MIEĆ, ALE I BYĆ
(14.03.2010) / 159

DWA ROZUMIENIA POLITYKI
– GLOSA PO TRAGEDII SMOLEŃSKIEJ
(20.06.2010) / 169

ANEKS / 177

HOŁD ZŁOŻONY MISTRZOWI:
PROFESOR MIECZYSŁAW GOGACZ
I JEGO DZIEŁO / 179

WĄTKI FILOZOFICZNE W TWÓRCZOŚCI BARBARY
FALKOWSKIEJ. MEDYTACJE
NAD ALBUMEM TKANINY / 209

ILUSTRACJE / 213

NOTA O AUTORACH / 219

Dr hab. Tomasz Rudowski
prof. Uniwersytetu Warszawskiego

PRZEDMOWA

DO KSIĄŻKI MIKOŁAJA KRASNODĘBSKIEGO

P.T. **W POSZUKIWANIU DUCHOWEJ ELEGANCJI**

Przyznam, iż zwrócenie się Wydawnictwa SWPR do mnie celem napisania przedmowy do książki Mikołaja Krasnodębskiego pt." W poszukiwaniu duchowej elegancji" sprawiło mi dużą radość, znam bowiem jej autora jako wybitnego filozofa historii wychowania, ucznia prof. Mieczysława Gogacza, który nie tylko tworzy dzieła naukowe (a ma już ich sporo jak na swój wiek), ale który także bierze czynny udział w życiu akademickim w Polsce i poza jej granicami (Ukraina, Niemcy, Słowacja).

Publikacja w swej formie składająca się z odtworzonych zapisów w technice elektronicznej dotyczy przeprowadzonych z dr. M. Krasnodębskim b. ciekawych wywiadów zorganizowanych przez panów redaktorów: Krzysztofa Arsenowicza i Pawła Manelskiego dla Polskiego Radia w Chicago (USA). Publikacja zawiera bardzo wiele interesujących, rzadko spotykanych, a czasem odkrywczych informacji co do stanowisk filozofów i pedagogów prezentowanych przez M. Krasnodębskiego.

W niniejszej przedmowie – choć będzie mi trudno – postaram się być daleki od parafrazowania prezentowanych w tej książce treści poglądów i stanowisk a jedynie zwrócić uwagę na te kwestie, które, moim zdaniem, mają ogromne znaczenie dla realistycznego wychowania człowieka podlegającego najróżniejszym presjom i pokusom niekoniecznie korzystnym dla jego rozwoju.

W poszukiwaniu duchowej elegancji, to książka, która dotyczy najbardziej aktualnych dla współczesnego odbiorcy problemów i dylematów z życia niemalże każdego człowieka, zwłaszcza uwikłanego w dokonywaniu wyborów, takich, które pozwalają zachować mu ludzką godność jednocześnie nienaruszając cudzej godności. M. Krasnodębski, zwolennik realistycznej filozofii wychowania, w kontekście antropologii filozoficznej i etyki broni prawdy korenspondującej z pedagogicznymi faktami, uświadamiając czytelnikowi, że wraz z zachowaniem prawa do godności, człowiek w procesie wychowania ma prawo do afirmacji siebie i świata. Podobne stanowisko głosił wybitny uczony prof. Stefan Szuman (zob. 1939).

W podobnym duchu głoszonych powyżej stanowisk, książka niemal w całości poświęcona filozoficznym podstawom teorii wychowania, a ściślej mówiąc wychowaniu realistycznemu, jest mi szczególnie bliska, bowiem stanowi odpowiedź na moje poszukiwania sensu życia w sztuce i dla sztuki przez osoby niepełnosprawne intelektualnie i społecznie niedostosowane. Tu jedynie dodam, iż aby nie popaść w skrajny idealizm, swoje poszukiwania staram się umocować właśnie w realistycznym wychowaniu, dokonując próby porównania swoich poglądów z poglądami M. Krasnodębskiego i jemu bliskich filozofów będących znawcami realistycznej filozofii wychowania.

Porównania pozwalają bowiem na łatwiejsze dostrzeganie podobieństw i różnic, a nawet luk we własnych przemyśleniach i zarazem formułowanie nowych problemów czy rozwiązań.

Aby nie zajmować czasu i miejsca własnymi sprawami przejdę do spraw najistotniejszych poruszanych w tej książce. Są one prezentowane i zarazem uwypuklane przez M. Krasnodębskiego podczas analizy pojęć, systemów i stanowisk uczonych którym sprawy wychowania były i są nadal bardzo bliskie. Tak więc aby być wiarygodnym M. Krasnodębski w swoich stanowiskach odwołuje się do pedagogiki realizmu, której przedstawicielami są wybitni przedstawiciele dyscyplin filozoficznych na przestrzeni dziejów tj., począwszy od starożytności po najbardziej współczesny okres. Mając umocowanie w przedzałożeniach filozoficznych zmierza do formułowania przesłań wskazujących, że wychowanie i kształcenie to nie tylko edukacja ale także

chronienie osób przed cierpieniem. Tu przytacza przedstawicieli filozofii realizmu do których zalicza Tomasza z Akwinu, Mieczysława Gogacza, Karola Wojtyłę, Arystotelesa. Z prezentowanych wypowiedzi Krasnodębskiego wynika, iż w szeroko pojętym realistycznym wychowaniu, najwyższej rangi nabierają relacje osobowe. Relacjom tym nadaje wymiar humanistyczny. To one naznaczają życie wewnętrzne człowieka podczas jego wychowania. Podlega im świadome kształtowanie intelektu i woli. Stąd należy podczas realistycznego wychowania chronić relacje osobowe. Dzięki bowiem relacjom dochodzi do łatwiejszego łączenia ludzi w sferze poznawczej, i decyzyjnej w konsekwencji tworzenia i utrwalania się wspólnoty (rodzina, społeczeństwo, naród, państwo). Mająca tu miejsce intuicja, w wypowiedziach Krasnodębskiego – jest taka, aby relacje osobowe w naturalnym środowisku człowieka służyły i trwały w kulturze, która służyć winna człowiekowi. Ich kształt i treść uobecnione w miłości, otwartości, zaufaniu, dobru, prawdzie i nadziei mają zapobiegać zrywaniu więzi, zwłaszcza tych, które są narażone z różnych przyczyn komercyjnych, utylitarnych czy światopoglądowych.

Dążąc do podtrzymywania wartości tkwiących w relacjach osobowych zwraca uwagę na konieczność zmiany sposobu myślenia i postępowania, dokonując wyboru tego, co właściwe a odrzucenie tego co złe i fałszywe. Na drodze takiego postępowania tj. metanoi, dochodzi do utrwalania humanizmu, który jest nieustannym procesem zapobiegania zrywaniu relacji osobowych. W tym procesie tworzone przez człowieka wytwory o wartościach materialnych i duchowych (tj. zawierające sposoby rozumowania, decyzje, uczucia i przeżycia) pomagają chronić i wzrastać mu w poczuciu bezpieczeństwa, przynależności i sensu życia.

Mikołaj Krasnodębski będąc znakomitym nauczycielem akademickim (opinia wydana przez słuchaczy studiów podyplomowych z arteterapii i pedagogiki resocjalizacyjnej APS) uważa, iż relacje osobowe są najważniejsze w procesie edukacji. Trafnie również podkreśla, iż w relacjach osobowych mający miejsce intelekt stanowi najwyższą sferę poznawczą człowieka, sferę współodpowiedzialną za ukształtowanie wszystkich jego potencjalności i umiejętności. Sięga-

jąc do filozofii Arystotelesa, Tomasza z Akwinu, Stefana Swieżawskiego dopowiada, iż to dzięki intelektowi dochodzi do rozpatrywania w bardzo wielu kategoriach filozoficznopsychologicznych odczytywania prawdy o rzeczywistości celem chronienia nie tylko człowieka ale jego kultury przed daleko idącym idealizmem, subiektywizmem i partykularyzmem stanowiącymi punkt wyjścia dla różnego rodzaju ideologii niszczących relacje osobowe ograniczające życie człowieka do poziomu instynktów, popędów.

Wszystkie powyżej omawiane w książce sprawy stanowią ewenement w propagowaniu, w przystępnej formie głębokich myśli filozoficznych. M. Krasnodębski będąc znawcą przedmiotu, bez miotania się pomiędzy najbardziej rozpoznawalnym w literaturze idealizmem a materializmem, wskazuje na nowe jakości w wychowaniu realistycznym, odnosząc się nie tylko do T. z Akwinu czy Arystotelesa ale najbardziej nam współczesnych filozofów, wśród których bardzo poczesne miejsce zajmują prof. M. Gogacz i prof. K. Wojtyła. Im to bardzo dużo czasu i miejsca poświęca podczas radiowych spotkań. Dodam, iż przemawia przez M. Krasnodębskiego głęboki szacunek i umiłowanie do głoszonych przez nich prawdy bardziej bazującej na prawach logiki formalnej niż na wizjach zastępujących logiczność wywodu. Dostrzegane przez M. Krasnodębskiego, szczególnie różnice są opisane z pokazaną rezerwą co do ich uzasadnienia względem nowo odkrywanych praw natury i formułowanych zasad przez dyscypliny naukowe. Z tej racji analizowana przez Krasnodębskiego wiedza i doświadczenia podlegać może innym interpretacjom.

Przykładowo, wydaje się, iż przyczyn różnic w stanowiskach i poglądach uczonych: prof. M. Gogacza i prof. K. Wojtyły, przy najlepszych ich intencjach, należy upatrywać w podstawach edukacji czy szkołach o innych warsztatach metodologicznych opartych na prawach logiki formalnej. Prof. M. Gogacz – moim zdaniem – opierał się intuicyjnie na kwadracie logicznym Arystotelesa, zaś prof. K. Wojtyła, nie dystansując się zbyt specjalnie od Gogacza, będąc miłośnikiem nauk przyrodniczych, w tym fizyki, korzystał z semiotycznego kwadratu Greimasa. K. Wojtyła posiłkował się w swoich analizach najnowszymi osiągnięciami w dziedzinie nauk przyrodniczych (szczególnie teorii

względności i bardzo szybko rozwijającej się mechaniki kwantowej), które jak wiemy pomimo dużego upływu czasu (około stu lat) nadal szokują odkryciami przekładalnymi na „język" zachowania się człowieka w sferze materialno–duchowej. Wydaje się zatem, iż interpretacje motywów zachowań człowieka u tych dwóch uczonych dotyczą nadawania motywom nieco innych sensów i znaczeń w funkcjonowaniu świadomości człowieka. Myślę też, iż M. Gogacz dążeniom do zachowania harmonii przez człowieka przypisywał przestrzeganie zasad kompensacji i adaptacji, tymczasem zaś K. Wojtyła, dając jeden krok do przodu, wprowadził w funkcjonowanie i zrozumienie natury życia człowieka, zasadę komplementarności, zasadę równą prawu, która obowiązuje nie tylko w fizyce kwantowej ale w życiu indywidualnym i społecznym. Tak więc wprowadzając i posługując się zasadą komplementarności zbliżył się bardziej do logiki Greimasa, logiki odpowiadającej współczesnej psychologii osobowości.

Niezależnie od powyższego, w ramach logiki formalnej, ci dwaj uczeni dochodzili do prawdy na drodze wykluczania sprzeczności logicznych. Również ci dwaj uczeni, mając ogromną wiedzę i doświadczenie życiowe, będąc obserwatorami i uczestnikami ogromnych przemian społecznych XX wieku, odnajdywali w nich określone motywy funkcjonowania człowieka w jego jedności nie pozbawionej dwoistości natury.

Pozostając przy tak sformułowanej hipotezie czytelnik może zanurzyć się w otchłań Tajemnicy Istnienia człowieka pełniącego określone misje, nadające głęboki sens jego życiu. Do takiej też osoby w swoim wywiadzie nawiązuje M. Krasnodębski. Jest nią Barbara Falkowska, która wykształcenie i zawód zdobyła kończąc Wydział malarstwa w ASP w Warszawie. Poświęciła się twórczości całkowicie. Otwarta na losy człowieka targającego się namiętnościami jednakże nie pozbawionego jasności umysłu i silnej woli próbuje udzielać sobie odpowiedzi na wciąż dręczące pytania, czy warto bardziej mieć, czy bardziej być. Obierając środek, a więc stan równowagi bez zerowania świata wartości materialno-duchowych wyraża go w różnych kolejnych formach znaków zapytania. W swojej twórczości (tkaninie artystycznej) postanawia, choć po części, odpowiedzieć na pytania, które

same przez się pozwalają jej zachować spokój czy pogodę ducha. Tu przyznam się, że taka filozofia życia mnie zachwyca, zawiera bowiem w sobie wiele tajemnic, pokory i zarazem zrozumienia wobec Natury, która w swoich momentach, a nawet dłuższym czasie, powiedzmy sobie, jest dla jednych bardziej łaskawa, dla drugich zaś mniej.

Na koniec tej przedmowy, pragnę pogratulować jeszcze raz dr. Mikołajowi Krasnodębskiemu książki głoszącej w swej treści i formie przede wszystkim, rozumienie i sposoby dojścia do afirmacji sensu życia w wymiarach tych przewidywalnych i nieprzewidywalnych, które oparte na relacjach osobowych zawierających wartości uniwersalne pozwalają przezwyciężyć to co jest do przezwyciężenia.

Tomasz Rudowski

WPROWADZENIE

Dzięki inicjatywie Pawła Manelskiego i otwartości Pana Redaktora Krzysztofa Arsenowicza od kilku lat goszczę na antenie Polskiego Radia w Chicago w niedzielnej audycji – *Poranny łyk kawy i jajecznica na boczku.*

Pierwsza audycja (z 22 czerwca 2008) została poświęcona moim badaniom z zakresu filozoficznych podstaw teorii wychowania, które zawarłem w książce pt. *Człowiek i paideia* (opublikowanej w Wydawnictwie Szkoły Wyższej Przymierza Rodzin w Warszawie) i innych artykułach naukowych. Tematyka ta okazała się (jak przypuszczam) owocna, gdyż podczas kolejnych radiowych „spotkań" poruszono związane z nią zagadnienia: teorii osoby i moralności, osobowych relacji i uczuć, resentymentu, wolności i dziejów filozofii. Narodził się wówczas pomysł, aby tym dwugodzinnym, niedzielnym audycjom nadać wspólną nazwę: *W poszukiwaniu duchowej elegancji*, którą zaproponował Paweł Manelski, częsty gość w *Porannym łyku kawy.* Następnie audycje te zostały osnową i inspiracją do opracowania książki pod tym samym tytułem. Jej duchowymi patronami zostali: Karol Wojtyła – Jan Paweł II i Mieczysław Gogacz, do których naukowych poglądów i autorytetu często odwołuję się na kartach niniejszej książki. Z Panem Profesorem Mieczysławem Gogaczem łączą Pawła Manelskiego i mnie osobiste kontakty. Gogacz był naszym mistrzem, z którym nie tylko rozmawialiśmy podczas zajęć akademickich, ale także osobistych spotkań i konsultacji w jego mieszkaniu na warszawskich Jelonkach. W latach 1998-2001 byłem sekretarzem Pana Profesora, podziwiałam wówczas Jego szlachetną umysłowość i pracowitość. Osobie i poglądom Mieczysława Gogacza poświęcony został pierwszy aneks publikacji. Stanowi on podziękowanie i zarazem hołd złożony Mistrzowi, który za pośrednictwem mojego pióra składają też pozostali współautorzy książki *W poszukiwaniu duchowej elegancji.*

W trakcie prowadzenia audycji pojawiły się też nowe tematy, genetycznie nie powiązane z *Człowiek i paideia*. Są one poświęcone poglądom Platona, Kartezjusza, Søren Kierkegaarda, Józefa Tischnera, Feliksa Koniecznego, Étienne Gilsona, Józefa Marii Bocheńskiego, Mieczysława Alberta Krąpca, Maxa Schelera, Fryderyka Nietzschego, Martina Heideggera, Karola Marksa i Jeana Paula Sartre'a. Zaproponowane zagadnienia krystalizują się w miarę spójną propozycję współczesnego rozumienia filozofii człowieka i etyki, który osadzony jest na realizmie, obiektywizmie i pluralizmie.

Szczególnym gościem naszych audycji była Pani Barbara Falkowska – światowej sławy artysta plastyk specjalizujący się w tkactwie. Barbarze Falkowskiej autor niniejszego tekstu w sposób szczególny dziękuje za jej mecenat duchowy, który roztoczyła nad nim jako maturzystą, studentem a następnie młodym pracownikiem naukowym. Dziękuję Ci Basiu za Twoją pomoc, mądrą radę i długie rozmowy na temat człowieka i sztuki.

Dziękuję też bardzo mojej żonie Teresie, która od lat cierpliwie znosi moją „nieobecność" związaną z pracą naukową i pisarską. W trakcie długich godzin, które spędzałem na pisaniu, ona poświęcała czas naszym drogim dzieciom – Sophie i Maximilianowi. Bardzo Ci dziękuję kochanie!

Z tego miejsca pragnę podziękować też swoim Rozmówcom – Krzysztofowi Arsenowiczowi, który w naszych „dialogach" pełni zaszczytną rolę Sokratesa, wychowującego młodzież. Ściskam Twoją dłoń nasz chicagowski Sokratesie! Tobie zaś Pawle dziękuję za dar przyjaźni i otwartości. Serdecznie dziękuję za uwagę i pozdrawiam naszych drogich Słuchaczy.

25 czerwca 2010, Bawaria

* * *

M. Gogacz z Ojcem Świętym Janem Pawłem II
(11 września 1980 r.)

NOTA O AUTORACH

Krzysztof Arsenowicz: aktor, śpiewak, obecnie dziennikarz Polskiego Radia Chicago oraz telewizji Polvision. Zajmujący się głównie problematyką muzyczną oraz historyczną. Od wielu lat współpracuje z Fundacją Daru Serca, Domem Dziecka im. Janusza Korczaka w Krasnem oraz hospicjum w Wierzbicach koło Wrocławia. Po śmierci brata kontynuator wigilii dla samotnych organizowanej przy Bazylice św. Jacka, pod patronatem „wietrznego" radia. Wraz z Wandą Morgan zainicjował program wakacyjnej adopcji, w wyniku którego kilkoro dzieci znalazło nowe domy. Bierze czynny udział w życiu Polonii udzielając sie na scenie, pisząc wiersze, organizując różnego rodzaju imprezy kulturalne. Od kilku lat zainteresowany filozofią realistyczną, owocem czego są audycje prowadzone wspolnie z dr. Mikołajem Krasnodębskim i Pawłem Manelskim. Obecnie przygotowuje sztukę Aleksandra Gelmana pt. *Ławeczka* z utalentowana aktorką Kingą Modjewską.

Strona internetowa Polskiego Radia w Chicago i Nowym Yorku: http://www.polskieradio.com/

* * *

Mikołaj Krasnodębski: ur. w Warszawie, magister i doktor filozofii (specjalność: historia filozofii). Studia na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie. Żonaty, dwoje dzieci. Wykłada filozofię człowieka, historię filozofii oraz filozofię wychowania. Prowadzi też kursy języka polskiego dla obcokrajowców i tłumaczy niemieckie publikacje naukowe. Redaktor naczelny Zeszytów Naukowych SWPR – Seria pedagogiczna (rocznik). Od 2005 mieszka w Niemczech. Z Polskim Radio w

Chicago współpracuje od 2008 roku. Dotychczas opublikował 9 książek i około 60 publikacji naukowych, w tym rozprawę habilitacyjną pt. *Człowiek i paideia. Realistyczne podstawy filozofii wychowania.*

Prywatna strona internetowa: www.mikolaj-krasnodebski.pl.tl

* * *

Paweł Manelski: ur. w Resko, nauki filozoficzne pobierał pod kierunkiem prof. Gogacza i Jego uczniów. Z zawodu Pharmacy Technician. Pseudonim z czasów studenckich – menel. Studiował na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie oraz w William Harper College. Współtwórca polskiej wersji – THEOLOGY ON TAP. Bardziej turysta (do tej pory 9 państw, w tym USA – 20 stanów) niż podróżnik. Interesuje się literaturą rosyjską oraz filmem niezależnym z Sundance.

Strona internetowa Radia WNET:
http://www.radiownet.pl/#/republikanie/scholastyk

Publikacja w swej formie składająca się z odtworzonych zapisów w technice elektronicznej dotyczy przeprowadzonych z dr Mikołajem Krasnodębskim bardzo ciekawych wywiadów zorganizowanych przez panów redaktorów: Krzysztofa Arsenowicza i Pawła Manelskiego dla Polskiego Radia w Chicago (Stany Zjednoczone). Publikacja zawiera bardzo wiele interesujących, rzadko spotykanych, a czasem odkrywczych informacji co do stanowisk filozofów i pedagogów prezentowanych przez Mikołaja Krasnodębskiego.

W POSZUKIWANIU DUCHOWEJ ELEGANCJI, to książka, która dotyczy najbardziej aktualnych dla współczesnego odbiorcy problemów i dylematów z życia niemalże każdego człowieka, zwłaszcza uwikłanego w dokonywaniu wyborów, takich, które pozwalają zachować mu ludzką godność jednocześnie nienaruszając cudzej godności.

Mikołaj Krasnodębski, zwolennik realistycznej filozofii wychowania, w kontekście antropologii filozoficznej i etyki broni prawdy korespondujące z pedagogicznymi faktami, uświadamiając czytelnikowi, że wraz z zachowaniem prawa do godności, człowiek w procesie wychowania ma prawo do afirmacji siebie i świata.

Z PRZEDMOWY dr hab. Tomasza Rudowskiego
Prof. Uniwersytetu Warszawskiego

Patronat medialny:

Polskie Radio
WNVR 1030 Chicago, USA

Chicago-Warszawa 2011